

E A D E M
Super purificatione fideicommissi.

Jovis 29. Martii 1708.

ARGUMENTUM

Appellatione hæredum, & descendentium, in substitutionibus quando veniant feminæ hæredes sanguinis, quamvis hæredes non sint rei familiaris.

D E C I S I O.

Probata in praecedenti decisione, existentia, & duratione fiducie commissi, defendantes DD. ad examen purificationis, censuerunt illud fuisse purificatum favore DD. Comitisq[ue] Theret[ensis], aliarumque fororum de Forteguerri; cum enim ista descendat a Fausto primo substituto mediante Salustio filio, vocare dicuntur in testamento Salustii Senioris, in quo substituti fuerunt heredes, & defendantes Fausti, sub quorum nomine non minus malici, quam feminie continentur, descendentes, qua tunc specifcum, refringit, rale, & eo magis ostendam ad heredes sanguini Catan. conf. 38. num. 6. 19. no. 10. et art. 32. n. 8. Castill. contr. lib. 5. cap. 9 gnisi appell. 113. num. 23. 32. p[ro]p[ter] med. vesp. quart. des, et descendentes.

ut de verbo, *heredes*, comprehensivo femininum, est textus. *in t. heredes appellat.* 170 ff. de verb. signif. *lex fado* 17. 5. *fin. ad Trebell.* l. 3. c. de legit. *hered.* & traditum Redenbach. conf. 46. n. 51. Barbol. repell. 313. n. 31. *Fusur. de fusibus*, q. 342. n. 1. Actolin. repoll. 39. n. 30. *Bonden. solutio*, 34. n. 4. 16. 2. *Surd.* dec. 95. n. 113. Mag. doc. *Lucen.* 7. n. 1. dec. 14. n. 4. Baitel. dec. *ult. volunt.* Mag. 79. prop. fin. & dec. 80. a partier verlus finem Rot. cor. Seraph. dec. 604. n. 3. & 4. Buratt. dec. 596. n. 5. Merl. dec. 326. n. 7. Cerr. dec. 513. mu. 2. Bich. dec. 79. n. 4. & dec. 337. n. 4. *de verbis deconfundendis*, l. ultima, c. de suis, & legi. & *Logocnoscere* 56. ult. p. de verb. signif. Redenbach. cons. 10. n. 44. & cons. 84. n. 15. *Fusur. de subfus.* qz. 343. n. 1. Actolin. d. repoll. 39. n. 30. *Martcha de successu*. l. par. 1. qui. 1. art. 1. n. 9. Barbol. appol. rot. 9. n. 9. Barry. de *successu* lib. 8. iii. 7. mu. 52. pofl med. vers. descendit. *verò nomine*, Rota nostra apud Mart. Medic. dico. 1. n. 60. Rot. Florent. inter dec. *Lucen.* divers. recollidas per Palm. Nep. dec. 364. n. 34. Rot. Cor. Greg. dec. 383. n. 3. Duran. dec. 300. n. 8. Buratt. dec. 453. n. 1. Bich. dec. 278. n. 12. Emerix Jun. dec. 437. n. 1. & dec. 1262. n. 1. in ver. dec. 176. n. 3. par. 5. dec. 217. n. 3. par. 6. dec. 280. mu. 10. par. 7. dec. 50. n. 6. & dec. 70. n. 20. par. 8. dec. 370. mu. 7. par. 13. & dec. 70. n. 1. & dec. 17. n. 1. pofl Torr. de *pacif. successu*, in *Mantissa* dec. 9. mu. 5. & in *Romania fideicommissi*. 22. Martii 1694. §. *Respedu*, coram R. P. D. mo. Priolo.

Quidquid fecus dicendum foret, si substituti suffitient descendentes heredes, quia tunc verbum *heredes*, quod subsequitur, ita augmentative, Add. ad Capitol. conf. 15. lit. A. *Perege de fidic.* d. art. 32. mun. 48. *Cattill. de conjec. ult. vol. lib. 5. contr. 6. n. 25.* *Futar. de subfus.* d. q. 339. n. 71. Barbol. d. appoll. 113. mu. 23. *Barry de successu*, d. lib. 8. lit. 7. n. 32. *versa quantia limitatio eff.* de Luc. de don. 10. n. 11. *Rota in Maceraten. fideic.* 23. Martii 1689. §. *Quibus*, cor. bo. mem. Benincala, in Romana Jurispatronatus 3. Julii 1705. §. *Quin subfus*, cor. R.D. Molines.

Fortius ad exclusionem heredes omnino extranei, quem et ut verisimile testatore voluntis preferre personis de sua agnatione, & ab herede descenditibus, Bartol. in *I. Gallus*, §. etiam si parente nu. 5. ubique Caffren. mu. 8. ff. de liber. et pofb bunt. Ruin. conf. 188. n. 6. 10. et 12. firmans hoc procedere, etiam si heredes effecti vocant cum die locutionis universalis omnes, lib. 2. *Giovagnon. reprof.* 36. n. 16. lib. 2. Soc. Jun. conf. 158. n. 19. et 20. lib. 2. Barbol. d. appoll. 113. n. 14. et 15. *Futar. de subfus.* q. 339. n. 52. cum 3. *seq.* de Luc. de fidic. d. 2. 28. sub num. 2. *Cattil. controu.* lib. 5. c. 96. ex. na. 18. *Tort. de pacif. successu* lib. 2. cap. 15. mu. 71. *et plur. seq.* ubi etiam adint verba amplissima, Add. ad Rot. in *dec. 523.* n. 120. *part. 4. tom. 3.* Rot. coram Othobon. dec. 10. *num. 22.* Emerix Jun. dec. 12. 56. num. 13. & in *Aculana fideicommissi*, & donationis 21. Junii 1686. §. *Ouanquis et lac. cor. bo. mem. Rondine*.

Maximè in defectum masculorum, Altograd. *conf.* 22.
n. 18. *lib.* 1. Simon. de *Præt.* *de interpr.* *ult.* *vol.* *lib.* 3. *in-*
terpr. 3. *dub.* 4. *solut.* *1.n.* 63. *fol.* *mibi* 121. *in impress.* *Francia-*
furi. *Torre de primog.* *Ital.* *tom.* 1. *c.* 38. *sub n.* 371. *fol.* 420.
Rot. cor. *Circ.* *dec.* 20. *n.* 5.

Iudeo nulla habita confideratione existente D. Virgilio Pieri Dei, Matris, & haeredis Salutis ultimo loco in pupillarii aetate defuncti; nam ubi testator substituit aliquem ex descendentiis, vel coniunctari perfonam, tunc appellatione haereditum in ultimis voluntatibus venienti hebreos fanguinis, Socc. Juri. cons. i. 58. no. 10. & seq. lib. 2. Giovanni. resp. 36. n. 3. lib. 2. Fufar. de subfut. 9. 339. n. 63.

Simon de Prat. de interpret. ult. vol. lib. 3. interpret. 1. dub. sol. fol. 5. n. 16. & 33. fol. 19. & interpret. 2. dub. 1. fol. 11. n. 8. fol. mibi 9. i. in impress. Francofurt. Barbot. d. appelli. 13. n. 18. de Luce de fidei. dec. 14. 5. n. 5. Aetolus. resolut. 39. n. 15. & 26. Sabinatus. controv. 53. n. 1. Rofa consult. 44. n. 8. & 17. Mellad. Caftill. de alimento. c. 70. n. 9. i. Rudolph. alleg. 2. n. 8. alleg. 12. n. 14. alleg. 15. n. 8. alleg. 68. ex nr. & alleg. 160. n. 2. Torr. de pad. futur. success. lib. 2. cap. 12. sub. 37. Hodier. ad Suid. dec. 85. n. 17. Fontanel. dec. 42. & 28. Rot. Florent. inter recollect. per Palm. Nepot. dec. 354. n. 1. Manent. dec. Mantuan. 75. n. 7. Rot. Januen. poif. Torr. de primog. dec. 17. n. 3. Rot. dec. 337. nr. 1. & dec. 605. n. 3. Merlin. dec. 145. n. 29. n. 7. Corr. dec. 513. n. 1. Emerix Jan. dec. 16. n. 7. ubi in fortioribus terminis de substitutione heredium; & successorum fratris testatoris, in rec. dec. 170. n. 13. part. 3. dec. 290. n. 6. part. 4. dec. 67. ex. 1. C. dec. 468. n. 8. part. 1. dec. 563. n. 1. part. 18. & dec. 513. n. 1.

mono-

bonorum, ibique Censal. ver. secundo obseruofol. mili. 206. Fufar. 78. n. 9. conf. 79. n. 3. & de subf. q. 340. n. 1. & seq. quod ad n. 11. ubi adiudicat. & refutat contrario, Caftill. quid. cont. contr. 5. contr. 96. n. 33. Capit. conf. 73. n. 66. & 67. Capit. Lat. conf. 10. sub n. 64. Rofa conf. 4. m. 8. & seq. & n. 17. Hodiernd ad Surd. d. dec. 85. n. 17. Sanfelic. dec. 202. & 21. ad 26. Grivell. dec. Dolan. 1. nu. 57. ver. Nam refundo primo, Franch. dec. 153. n. 14. & seq. de Luc. ad eum dec. 325. n. 5. in fin. vers. Et si queritur, Heren. Maffinus in dec. Rot. Januen. impref. apud Balduc. dec. & res judi- cat. iiii. dec. 49. n. 1. & 2. Rot. coram Ceflo. dec. 357. num. 6. & 7. Bich. dec. 605. n. 4. Cert. pfer citata dec. 513. m. 5. in yec. dec. 216. n. 1. & seq. p. dec. 269. n. 1. & seq. & m. 6. ubi reprobat contrario par. 14.

Et in terminis juris patronum mixti, cum quo in hac
materia fraternorum termini fideicommissi, quod satis sit
in defendantibus succederet volentibus qualitas hereditatis
fanguinis, quodque per eos non steterit, quominus
fuerint hæredes regi familiaris respectu ultimi dominii
Lotter, de re benef. lib. 2. q. 11. n. 36. de Luc. de jure patron.
disc. 30. n. 4. & disc. 60. n. 26. Piton. discept. Ecclesiast. 4. n. 4.
Rot in Romana beneficiaria S. Laurentii in Damasco 6.
Februario 1688. § Non refragant, coram clar. me. Card.
Caccia, & in Mantuana beneficii 3. Junii 1689. § Quia ad
affectionem, coram bon. mem. Ursino, quarum prima est
impressus apud eundem Piton. disc. 4. n. 25. & secunda
post discept. 14. n. 29. coram Cerro dec. 502. sub n. 20. in rec.
act. 21. 7. n. 20. et disc. 267. n. 8. post. 6. & in Romana, seu
Parnense, iuri patronatus 4. Decembri 1699. § Neque ob-
stat, coram del Olmo 9. Junii 1700. § Quemadmodum, &
13. Decemb. ejusdem anni. § Ex his probata, coram Reve-
rendiss. D. meo Molines Decano; & 17. Februario 1702.
§ Ex quibus coram codem, & in Firmania iurius patronatus
super negotio principali 15. Decemb. 1702. § Postio, cor-
Muto, & in Balmes regi beneficii 21. Junii 1707. § Qua-
tus autem, cor. R. P. D. meo à Kautz.

Predicaque fortius procedunt in cœlo nostro, attento quod non fuerunt vocati herædes, & descendentes in generis, sed certæ personæ, nempe Fausti: *Sosius il. Sig. Fausti, et utri lib. eredi, & descendentes del medesimo: quo capitulo DD. foros res apertantes ad successionem, necesse non est quod sibi herædes Salutifui ultimo loco defuncti, dum testamento talem qualitatem volunti recipere Fausti primi substituti, ut denotat dictio illa *del medesimo*, quæ ad d. Faustum utri magis de proximè nominatum referri debet, Simon de Praet, de interpr. ult. lib. 2. interpr. 4. dub. 1. solu. 2. n. 19.3 fol. 249.2. iuxta impresa Francofurti, Martha de successione legali, par. q. 9.2. iur. 1. n. 9. Baitzell, d. dec. 2. n. 271.*

quia strictius proceditur, & verba non impropriantur, appellatione herædes non veniunt herædes (anguinis), si non sint herædes honorum, liceat sciss fit in ultimis voluntatibus, in quibus verba latius interpretantur, ut in nostris terminis considerant, & distinguunt, Rota in conf. 174. Sub num. 11. lib. 2. Peregr. de fiduciam, diff. artic. 32. num. 9. in fer. Castill. de coniect. ultimi volunt. liber. 5. d. controver. 6. sub num. 33. verbo prout etiam, Storia Odda Rota conf. 44. num. 18. Rota in rec. decis. 269. num. 7. par. 14.

Accedente etiam, quod in contradictis pater, & ascendens non præsumunt stipulari pro filio simpliciter, sed sicut in aliis casis, si in causa.

Hocque est etiam de iure, cuius functione attenta in humi-
numdum dispositio mixtis factis est habent qualitatem
descendentiae, quod fit haeres Testatoris, vel primi acqui-
rentis, non curato, an fit haeres bonorum respectu ultimi
Lotter. re beneficii. lib. 2. d. qu. 11. n. 47. Card. de Luc.
de fiduc. dif. 145. sub n. 7. & verius, et dif. 287. sub n. 3.
verific. sciss. autem, et de jure parson. dif. 30. no. 3. Rola
confut. 44. ma. 15. Piton. d. de cip. 4. etn. 42. M. Bell. ad Ca-
stilla. de alment. p. 70. & 9. nu. 2. Hodriani ad Surd. d. dec.
83. n. 18. Rot. in rec. dec. 999. n. 5. et 6. par. 5. dec. 217. n.
23. et der. 267. n. 8. n. 6.
sed pro filio uti haerede, cum hoc sit ei magis pro-
ficiam, ut haeredem habeat, qui eius voluntatem adm-
preat, ut profequitur Peregr. de fiduc. cit. art. 32. pu. 11.
Castill. d. contr. 96. sub num. 33. civica med. vers. si vero
agreveretur de re transitoria ad haeredes extranios, & pluribus
relatis plene Rot. in Romana fiduciammissi 11. Decretalia
1702. 6. In secundum autem, cor. R. D. Molines; Peregr.
in d. c. de fiduciam. art. 32. num. 26. proposito libi qua-
tione, an appellatione haeredes veniant haeredes item ex-
tranei, eam multipliciter limitari, & inter alias limitatio-
nes 2. 8. adducit illam. quod vocatis haeribus, & de-

Quid si alias dicteretur, essent in libera potestate gravati
everti fideicommissum alienando bona, illaque in extraneo
ad eis liberum transferendo, abque o quod possint
substituti alienationes, & diffractiones revocare ; nam aut
isti essent herædes ultimi, & cum in hac Civitate herædes non
gaudente benefici inventari resistente propria
Statuti Senen. *ubi rubric. de temp. ad delibera.* c. 159. *diss. 2.*
de quo Phanunc. olim hujus nostri Tribunalis Aud. *de in-*
venientia par. 6. n. 3. 34. *& aliis passim* eis fideicommissum non esset fa-
cium eorum Autoritas Definiti impugnare, fed illud ratum
habere teneatur ; aut non essent ipsius herædes, & defi-
ciente haec qualitate, quatenus copulative in eis requiretur,
succedere non possint in fideicommisso, & bona eva-
derent libera, arque in extraneo transferri possint, sive que
fuerint. *ad quod postea* in*causulis* & *de descendenti-
bus* p. 40. *ad quod postea* in*causulis* & *de descendenti-
bus*, *venienti* folio *in herædes*, qui sunt de fideicom-
missibus, *hos est herædes* habentes qualitatem heræda-
tiam sanguinis. *Iste*, si substituti fuissent descendentes
& herædes, venient etiam ex eis ; & in hunc sensu
dicta per Peregr. *d. numer. 48.* intelligent Barbos. *appel-*
lat. 11. numer. 23. *Barty.* *de success.* *b. 8. tit. 7. num. 32.*
post mod. versic. quarta limitatio *de*, *Castili. contro. 96. nu-*
mber. 24. *& 25. hb. 5.* Sed nullo modo ibidem Peregr. deter-
minat aliam questionem, an descendentes necesse sit esse
herædes bonorum ; quam solum tractat in eodem artic.
32. num. 9. & *sub num. 32. versic. quia cum herædis nomen,*
& conf. 31. n. 22. lib. 2. & conf. 49. sub num. 6. lib. 5. eam
quae refutatio negativa.

norum, Beniel. d. conf. 61. n. 18. Rota consuli. 44. n. 8. 15. & 17. Mell. ad Cattill. de alio. c. 70. §. 9. n. 1. & 2. Hodier. ad Surd. dec. 8. 5. sub n. 1. 5. & 17. Heren. Massimus in dec. Rot. Januen. impress. apud Baldu. dec. res judic. tit. 3. decisi. 49. n. 1. & 2. & ex professo tenuit Rot. cor. Cerr. d. dec. 51. 3. et n. 1. 4. & 5. in ric. dec. 179. n. 1. par. 6. & dixit etiam eadem Rot. in Romana donationis, seu primog. de Aldobrandinis 10. Junii 1607. §. Idque post ipsiusmodum, cor. Ursino & in Romana seniorg. Primogenitura 4. Februario 1699. §. Hec autem, cor. R. P. D. Lanceetta, & ulterius Fularius loquitur, & intelligi debet, quando non verfamur in fiduciomissione successivo, & perpetuo, ut cum explicit

Beniel. d. conf. 61. n. 16.

Sic etiam nihil concludit auctoritas ejusdem Fular. in d. 9. 339. n. 70. quia ibi solam dicit, extraneos non posse succedere, sed solam descendentes, quando fuerint vocati hæredes, & descendentes, ad differentiam substitutiois descendenter, & hæredum, in qua etiam extra- nei admittuntur.

Mindus concludit ratio, qua moverunt de Luca, quod felicit, quando precedit genus, & subfequit species, genus fuit qualificative ad speciem, non declarative; quoniam in eo, quando species est posita post genus, & copulata mediante dictio Et, tunc species sensetur posita exppositivè, & declarative; cum species derogat generi, istudque comprimat, & restringet, ut in terminis verborum, hæredibus, & descendenter, Cappelli. confit. 1. n. 10. ibique Add. lit. A. Andreol. contro. 68. num. 30. et 31. iuncto numer. 25. Posth. decif. Bononiens. 63. nu. 161. et 162. Rot. coram Emericus Jun. decif. 59. 8. num. 7. de verbis hæredibus, & filiis. Aetolim. refid. 73. numer. 64. de verbis hæredibus, & matrilibus. Spellar. dec. 73. sub num. 58. de verbis liberis; & filiis. Menoc. conf. 32. 8. 23. Adolin. refid. 41. & de verbis, familia, & descendenter, quod verbum speciale fuit restitutive ad familiam effectionem, exclusaque transversales, Giovag. conf. 39. n. 22. lib. 1. & generaliter, quod verbum speciale subfequitur derogat generi, & fuit declarative ad illud, ita copula, et, inter genus, & speciem apposita, expounatur pro, id est, exemplificando in aliis orationibus, & verbis similibus per plures Textus, quoque allegat, firmat Cattil. de conject. ult. volunt. lib. 5. contro. 95. num. prim. et plur. seqq. Oddus conf. 45. n. 45. Simon. de Præt. de interpret. ultim. volunt. lib. 2. interpret. 4. dub. prim. solut. 3. nu. 7. fol. 300. secundum impress. Francoprot. Altog. conf. 79. num. 16. lib. 2. Giovagnon. refid. 43. num. 9. et 13. lib. 2. Barbol. d. 110. num. 27. et 36. Capon. d. 149. sub num. 34. et 36. Palma. Nopis allegat. 314. num. 4. et 5. Adden. ad Burat. dec. 29. 7. n. 16. Rota coram Dunozet. Jun. dec. 208. nu. 12. et seqq. Bich. dec. 65. 4. n. 9. Cerr. decif. 368. n. 22. Emericus Jun. dec. 1216. nu. 7. inter divers. dec. 366. n. 2. et 26. par. 1. in ric. dec. 38. n. 12. par. 6. dec. 173. n. 35. par. 7. dec. 181. n. 21. et 22. par. 11. dec. 251. n. 45. et leg. et dec. 615. n. 11. par. 19. et post. Tort. de padis futur. success. dec. 122. n. 17. et 18.

Principiù, quando, si diversa caperetur intelligentia, feminis de agnatione Testatoris, & descendentes à Fausto, exclusive remanerent à persona omnino Testatoris extranea, quod tamquam absurdum, & contra verisimiliter voluntatem Testatoris, considerant auctoritates supra relata in §. Foris, & a proinde concurrente necessitate evitandi hoc absurdum, & se uniformiter versimili voluntati Testatoris, verbum speciale subfequens intelligi debere exppositivè, & declarative respectu verbi generalis procedenter appositi, firmat idem de Luc. d. fiduciomiss. d. 144. sub n. 6. §. Admettebam, vers. Et consequenter, et lib. n. 7. §. Demum vers. vel ubi ageretur, Rot. cor. Cerr. d. dec. 114. n. 4. & pro, id est, accepi copulam, et, cuius natura à circumstantiis, & negotio qualitate regulatur, in his terminis, Posth. d. dec. 163. n. 64. cum ab aliis resulset conjecturata voluntas Testatoris, que sicut in omnibus aliis materiis, ita in illa, de qua agitur, rotum facit, ut in specie confidat Card. de Luc. d. dote 49. 1. n. 4.

Et in omnem casum quatenus praedita opinio Card. de Luc. haberet subfidentiam, adhuc pro praesenti causa resolutione satisfacte DD. responsio, quod ad effectum, de quo agitur, fatis est dd. DD. Sorores habere qualitatem hæreditarii fanguinis, & bonorum habitu, & in potentia, qui scilicet hæreditatem non repudiaverint, nec per eas fecerint, quoniam hæredes fuissent, si ei hæreditas ultimi aliquo modo fuisset delata, ut post plu-

res, quoque resert, tradit Beniel. d. conf. 61. num. 19. de Luc. d. fiduciomiss. d. 145. n. 7. vers. in Cura tamen Romana, Piton. d. 145. n. 4. ibique Rot. n. 2. 5. et in ric. decif. 217. n. 20. et 21. par. 6. & coram Cerr. d. dec. 51. n. 5. aliisque superius citata in §. Et in terminis, quibus addi potest in puncto vocatiois hæredum, & descendenter, Catan. d. conf. 38. 8. fol. mibi 224.

Parvipensa distinctione adducta à de Luc. in d. d. 144. de fiduciomiss. num. 7. §. denum quoad alterum, quod scilicet qualitas hæreditaria habitualis sufficit, quando illa est requita à lege, non vero si requiratur à dispositione homini; tunc quia Menoch. conf. 95. 8. num. 13. et seq. & Fular. d. 9. 340. sub num. 2. ab ipso citata id non probant, dico Fularius d. num. 2. clarissime dicit totum oppositum, & Menoch. d. num. 15. non facit talem distinctionem, sed solum firmat, verbum hæredes, quando refringuntur ad descendentes, intelligi debet de hæredibus actu, & habitu; que conclusio in puris terminis substitutionis facta de hærede, quando summus in ultimis voluntatibus, impugnatur per Peregr. conf. 31. num. 22. lib. 2. de fiduciomiss. d. 145. numer. 6. in fin. et n. 7. vers. verum, alter de Luca de Franch. dec. 525. num. 5. in fin. vers. et si queritur. Ruris Menoch. eodem num. 15. vers. 3. et ultimo, dicit verbum hæredem non fuisse per se propositum, sed cum aliis, & successorem universalem; ex quo ipse inferit, quod cum fuerint vocatae hæredes, & successores in universum, hoc verificari non possit, nisi adita ab eis fuerint hæreditas, & successio, qui non est casus noster.

Tunc etiam quia dicta distinctione de directo adversatur, tantique auctoritatibus superius citata in §. Et in omnem, quae omnes loquantur in fiduciomissione, & dispositione testamentaria, ut ex earum lectura patet. Itamque veritatem etiam comprobatur exemplum jurispatronatus mixti, in quo licet qualitas hæreditaria requirata sit ex dispositione hominis, tamen fatis est praesentare volentem esse hæredem habitu, & in potentia, juxta auctoritatem supra relat. §. Et in terminis.

Decilio vero coram Cerr. 444. num. 5. et 6. et seqq. et num. 10. et 11. emanavit in eadem causa, in qua scriptis de Luca d. 144. & moverunt ex iisdem auctoritatibus, & principiis, magnaque habuit difficultates, dum ob discrepantium votorum nulla in primis propositionibus capitulare potuit resolutio, & post editam decisionem in forsan pars dubitans de illius subfidentia, cam in Rota reponeris non curavit, sed devenit ad transactionem, ut testatur de Luc. d. d. 144. sub num. 7. §. Et ex his post binam proportionem.

Ideo causa intelligenda venit d. dec. nam in puris terminis, in quibus illa emanavit, iusta potuit esse resolutio, sed diversi casibus non applicabilis, in causa quippe d. d. 144. et d. dec. Cerr. 444. concurrebat nedum observantia pro exclusione personarum non habentium qualitatem hæreditariam actu, dum illa per 30. annos, quibus superiuxit, post apertum fiduciomissum, nunquam successione prestat, necepsit, sed solum illius hæres, ut testatur idem de Luc. d. d. 144. sub n. 7. §. fin. Rot. cor. Cerr. d. dec. 447. sub n. 11. vers. in ob contrarium; & in hac etiam circumstantia uterque le fundat, prout reverte de eo maximum est faciendo fundatum, cum ad effectum dignoscendi, an descendentes debeant esse hæredes fanguinis, vel bonorum, multum sit defensandum, observantiae in specie, Rudolph. Alleg. 140. n. 6. Rot. in ric. dec. 269. n. 5. et 8. par. 14. quod plus est, persona exclusa factio positivo declaravit non adiuvare, nec velle adire hæreditatem, ut confidatur in d. dec. 444. cor. Cerr. sub n. 11. vers. in ob contrarium, in quibus terminis extra dubium est descendentes à successione repellit; ut enim admittantur, omnino necesse est, quod ultra qualitatem descendenter sint etiam hæredes habitu; ac in potentia, quodque hæreditatem delatam non repudiaverint, Rot. cor. Cocc. dec. 1782. num. 6. et in ric. d. dec. 217. n. 21. par. 6. in Romana, seu Parmen. juri patrobus 9. Junii 1700. §. Quemadmodum, cor. Rev. D. Molines.

Sed etiam concertabant inter se descendentes, quorum aliqui habeant qualitatem hæreditariam actualem, alii illa carebant; & in talibus circumstantiis verum est descendenter pollemente utraque qualitate descendenter, & hæredis acti rei familiaris, preferendum est alteri descendenti pollementi solum qualitate hæreditariam habitu, & in potentia, cum quantum possibile est, qualitas hæreditaria verificari debet in potentiori significatu, & sic potius ha- rede

distinguunt Peregr. conf. 68. n. 4. vers. Et banc in simplici l. 5. Beniel. d. conf. 61. n. 16. vers. tumqua agitur de dispositione perpetua, et successora, Dexart. dec. Saraviae 36. n. 2. et 7. aliisque superius citata in §. Nec obesse.

Eadem laborat insufficiencia, quod nomen hæredis efficeretur superfluum, si junctum cum verbo descendentes refringi deberet ad hæredes sanguinis, quia isti omnes comprehensi erant sub simplici nomine descendenter; quoniam vocatis descendenter simpliciter, si plures ex ipsis adfident, omnes admittentur, sive illi effent hæredes, sive non; sed supperaddito verbo hæredes, si aliqui descendentes haberent qualitatem hæreditariam, & aliqui non essent hæredes, isti concurrent cum illis non possent ad successionem, ut supra firmatum est. Ruris cum Testator voluerit masculos, & feminas vocare, sed istis solum incideret masculis deficitibus, ut inconclusa etiam observantia docuit, consolto substitutis hæredes, & descendentes, ut dignoretur ejus voluntatem fuisse admitemere feminas solum de tempore, quo defecti masculis poterant esse hæredes, ut in specie objecto respondet Andreol. d. d. cor. 68. num. 32.

Et ita utique parte &c.

Jos. Urceolus Rotæ Praetor.
Antonius Felix Andreolus Auditor.
Jacobus de Comitis Rotæ Auditor,
et Canig. Relator.

E A D E M Super mobilibus, & animalibus.

Jovis 29. Martii 1708.

A R G U M E N T U M.

Quæ mobilia, & animalia cadent sub fiduciomissione, ita ut gravato restituenda veniant substitutis.

D E C I S I O.

Stabilita justitia immisionis concessæ super prædiis, de quibus agitur, Nob. DD. comitiss. Tharefis nupera Nob. D. Equiti, & Comiti Mario Prolomeo, Ibelles uxori Nob. D. Philippo Sergardi, & Maria Magdalene Nob. D. Hieronymo Picolomino de Triana, ex rationibus super deducit in geminis decisionibus sub hac eadem die à me extensis, quamvis opus non videatur ulteriore laborem esumere circa mobilia, & animalia in iisdem prædis existentia, ad quæ eadem DD. forores immisionem pariter expofcebant, ex quo pro parte defensor Nob. D. Virginio Pieri uxori Nob. D. Stephani Dei nulla circa illorum restitucionem data fuit exceptio; tamen quia veritas ad instar aromatum, quo magis conteritur, ed magis flagrat, & redoleat, illiciuit lumen velut è speculo farolibus radiis repercuti fulgentius diffundit; ideo factò etiam à me verbo in Rota super iisdem mobilibus, & animalibus, a sumptuare DD. super hoc puncte formiter discussione, conclusum fuit etiam super illis dandam esse immisionem, juxta modum inferioris subfendum.

Quo enim ad mobilia existentia in domibus dictorum prædiorum, ea que dicuntur solidioris materiæ, prout sunt tabule pīleæ, vala senca, aliaque uenifilia lignea, ferrea, grecæ & his similiæ, quæ à gravato acquisitæ non fuerant, censimutus in restitucionem fiduciomissi; cum enim hæres gravatus adveniente causa restitutiois fiduciomissi teneatur, in hæreditate rationem reddere de omnibus iis, quæ in hæreditate testatoris relata fuerint, nisi eum exculpet aliqua justa causa consumptionis, & naturalis, & non culposa pereceptionis, I. cum tale, §. Titius, ff. de condit. & demor. Merlin. de legit. lib. 2. tit. 2. q. 6. nu. 4. Rot. in Romana fiduciomissione. Mutii de Bubalo super mobilibus 3. Januaril 1702. §. Et in controvergia cum §. seq. cor. dell'Olmo, ubi quid hoc procedit, etiam si lapsum fuisse longissimum tempus, & tunc in causa, quo agetur de picturis mobilibus, quām de aliis vulgaribus, Ferrareni. seu Anconitana fiduci. super fructibus 9. Junii 1704. Sucedebat, & seq. cor. R. P. D. meo Ansaldo, & in Romanis. seu Casenaten. fiduci. super mobilibus 4. Maii 1705. Et quidem, cor. R. P. D. Lanceta.

Quo verò ad animalia, aut ista sunt de illis, quæ constituant gregem, & armenta, & cum hæres gravatus pro idem conservandis teneatur nova capita in locum demortuorum subrogare, §. Sed si gravis, §. insit. de rer. divisi. & acquir. ipsi patrum dominio, §. I. vetus 7. §. fetus, ff. de iusfructu, Gall. de fructib. p. 16. art. 1. nu. 32. Rota in Romana immisionis 3. Februario 1702. §. in quem sensum, & 2. Martii 1702. §. Probator, cor. R. D. Molines, & in Romana restitucionis hæreditatis super reservatis 3. Junii 1703. §. Et pro factiori, cor. Lanceta, cadent sub fiduciomissione, & gravata incumbit onus illa restituendi substitutis, & de Luc. de fiduci. in sum. num. 222. Rot. in d. Romana restitucionis hæreditatis super reservatis 15. Junii 1703. Et pro factiori, cor. Lanceta, ibi. Et pro factiori restitutiois prime partis dubi recipiens manum, quod animalia, DD. inherentes methodo per petritum retentæ, eadem in tres classes divisferunt, quarum prima continet animalia tempore obitus Ducis Joannis extincta, quæ gregem constituant, & designantur in peritia, & horum respectu cum regulari fieri, quod hæres gravatus illa vocatis restituere tenetur, & habet obligationem ex fictibus nova capita in locum demortuorum subrogandæ, adnotata per scribentes in §. Sed si gravis 38. insit. tit. de rer. divisi. & acquir. ipsi patrum dominio confirmata 15. Junii 1703.

Et hujusmodi mobilia inter bona hæreditaria communem- sentur, ut profequitur Merlin. de legit. d. lib. 2. tit. 2. q. 6. n. 5.

1705. §. Superfici partia animalium, coram eodem, & sicut dictum hic Senis in Senen. fideicommissi & detractionum 19. Novembris 1698. §. Ratio vero, coram D. Farletto, ibi - Ratio vero, quare bestamina quoque tanquam fideicommissaria judicaverim, ea iuit, quia ex inventario tuteleari D. Aloysius constabat de bestiaminibus in haretitate reportis ascenditibus ad consimile prelum, ac constitutis pro majori quantitate in capitibus gregatim pacentibus, atque in aliis armentis grossis, ad quorum subrogationem cum D. Caesar teneretur, nec ea aliquo casu perire se doceretur, ex Mangilli. *de imp. q. 136. n. 74. cum seq.* præsumptio pariter pro fecus subrogationem intereretur, atque ita quod fideicommissis ad tripla centenda essent, ad text. in *Letus 68. §. fin. cim. leg. in l. badien. 8. in l. aggr. 24. ff. de usfrud. de Luc. de cred. dis. 35. sub n. 31.* Nec ad alterum tentendum me moverunt allaca per Pontirolum d. f. n. num. 278. cum seq. post Sabel. in sum. tom. 2. siquidem per Peregr. Merl. atque alios ab ipso citatos agitur sollem quæstio, an peremptio animalium absque dolo, & culpa gravati, cedat ipsius damno, quod nihil commune habet cum subrogatione, ad quam cum ex dictis teneatur, ea non secuta, si animalia esse definit, non excusat, tur deficiens in his, circa quae in rebus suis non defecisset, probat literalis text. in *leg. Muter. §. Sed enim, ff. ad Trebellian.*

Et hoc locum habere debet, etiam animalia tempore purificati fideicommissi essent in majori quantitate, quia augmentum gregis cedit commode substituti, Peregr. de fideic. art. 49. n. 65. Rota cor. Cocc. dec. 1342. n. 8. Si vero animalia praedita destinata sunt ad culturam, & pro servitio, & manutentione fundi, pariter venient reficienda, ex quo illa dicuntur instrumenta necessaria fundi, pars ejusdem reputantur, de *fideic. in sum. sub n. 221. & 222. Mans. conf. 498. n. 1.* Et seq. Rot. in Maserat. fideic. super animalibus 2. Maii 1695. §. Ratio, cor. R. Molines, ibi. Et DD. censuerunt animalia existentia de temporis purificati fideicommissi. sub eo cadere: ratio decadendi defuncta fuit, ex quo de tempore mortis fideicommissariis, de quibus agitur, repertarunt animalia, que ibi retinebantur non catu, & ad tempus, sed tanquam definita ad culturam, & exter- coronationem eorumdem prædiorum, ut ex illis uberioribus fructus percipiantur, propter quod talia animalia dicuntur instrumenta necessaria fundi, 1. instrumenta fundi, 1. de gregi 9. ff. de fund. instru. & rot. pars episcopalem fundi, cui inferuntur, ex quibus ille intructus dicitur cum ipso fundo, 1. fundo 3. ff. de fund. instr. 1. fundo 2. C. de verb. signific. Molini. de primog. lib. 1. c. 22. n. 10. Card. de Luce. servit. dis. 54. n. 13. p. 58. prim. ver. Altera species - & in Anconitanita, seu Ferriarien. fideic. 12. Decemb. 1698. §. Vindicata, & 7. Novemb. 1699. coram eodem Molines Decan, & in Recatina fideic. super detractionibus 1. 4. Decemb. 1705. §. fin. ver. & denunc. cor. Lancetta, & in Forliensis fideic. de Torellis super reservatis 20. Januarii 1706. §. Declinat etiam, cor. Muto.

Idque procedit, etiam si huiusmodi animalia non confituant gregem, cum ad hunc effectum satis sit illa confitentia fundum instruunt, ad hoc ut pars illius reputantur & cum illa veniant in fideicommissaria restituione, Rot. in d. Maserat. fideic. super animalibus 3. Maii 1695. §. Prost. & seq. cor. R. D. Molines, ibi. Prost. replicari nequit, quod ex prefatis animalibus minutis, uti confitentibus in parvo numero, non constitutis propriè gregem, neque ex majoribus armentis, ob rationem earum modicatis numeri, in quibus terminis habet locum subrogatio aliorum in locum demortuorum ad effectum

*Jo. Urceolus Rotæ Protor.
Antonius Felix Androlus Auditor.
Jacobus de Comitibus Rotæ Auditor,
& Causæ Relator.*

FINIS.

INDEX

INDEX RERUM ET VERBORUM. Quæ in Mantissa DECISIONUM SACRAE ROTÆ ROMANÆ AD THEATRUM VERITATIS ET JUSTITIÆ CARDINALIS DE LUCA continetur.

polensis, dicitur esse extra ejus territorium, *ibid. num. 12.*
Abbatia Fuldensis fuit erecta ante Episcopatum Heribopolitanum, & habuit à principio suam nativam libertatem, *ibid. num. 10.* & ideo remansit nullius dicteccis, *ibid. num. 16.*

Abbatia Fuldensi Rex Pipinus induxit, ut nullus Episcopus in Monasterio, ejusque locis etiam in futurum acquirendis, jurisdictionem aliquam exercere posset, *ibid. num. 33.*

Abbatias vacanti si Pontifex deputaverit. Administratorem cum expressione, quod erat nullius id plurimum, conferit ad probandum, quod sit libera, nec comprehendatur in Dicteccis Episcopi, *ibid. num. 55.*

Nec officie, quod quandoque nunquam fuerit de aliqua dicteccis, nam solent Officiales describere sub finitima dicteccis pro faciliti perquisitione, *ibid. num. 58.*

Abbatia Fuldensi per plures, & plures Istoricos recentior tamquam nullius dicteccis, *ibid. num. 73.*

Abbatia, quando est immediata sit iusta Sedi Apolonica, non potest ex facto, aut Confessione Abbatis effici subdita alterius Episcopi, *ibid. num. 70.*

Abbatia Fuldensi, etiam probatur fundata ante Episcopatum Heribopolitanum, tamen de jure dici non posset, quod acquisivit, sed nativam libertatem, & jurisdictionem, *dec. 10. num. 9. lib. 3.*

Abbatia Fuldensi S. Bonifacius fundator multa imperavit privilegia exemplifica, & pontificia, signata evidens, quod eadem Abbatia non erat a nativitate, & origine libera, *ibid. num. 16.*

Pontificium Breve excitativum jurisdictionis qui Episcopalis, & in quo Abbatia nuncupatur Nullius, et sufficiens ad inducendam jurisdictionem qual Episcopalem, *ibid. num. 35.*

Abbatia, quando est immediata subiecta Sedi Apolonica, tunc ex facto, & confessione Abbatis non potest effici subdita literius Episcopi, *dec. 9. num. 70. lib. 3.*

ABLATORIUS.

Dispositio concepta per ablatorium absolutum expressam conditionem importat, *dec. 35. num. 11. lib. 15.*

Ablatorius absolutus reddit actu conditionalem, *dec. 32. num. 27. lib. 16.*

Et ante conditionis implementum non acquiritur jus, *ibidem num. 28.*

ABUSURDUM.

Absurdum, per quod descendentes ex magis dilecto excluduntur a descenditibus minis dilectis, est evitandum *dec. 1. num. 4. lib. 10. dec. 2. num. 5. lib. 10.* Hujusmodi tamen ponderatio confidari non potest in his, quæ a Testatore proveniunt, quando de illius voluntate dubitari non contingit, *ibid. num. 5.*

Ratio evitandi absurdum ex præsumpta majori, vel minori dilectione testatoris non est attendenda ad defunendum fideicommissum *dec. 2. num. 13. lib. 10.*